

2

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

01.08.2024

Київ

№ 540

Про затвердження Методики створення та функціонування консультаційних пунктів для надання населенню за місцем проживання інформації з питань цивільного захисту

Відповідно до абзацу другого частини другої статті 42 Кодексу цивільного захисту України, абзацу п'ятого пункту 28 Порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 червня 2013 року № 444, з метою встановлення механізму створення консультаційних пунктів для надання населенню за місцем проживання інформації з питань цивільного захисту та забезпечення їх функціонування відповідно до потреб територіальних громад

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Методику створення та функціонування консультаційних пунктів для надання населенню за місцем проживання інформації з питань цивільного захисту, що додається.

2. Управлінню взаємодії з Державною службою України з надзвичайних ситуацій Міністерства внутрішніх справ України (Корева Ю.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому законодавством порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр

Ігор КЛИМЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства внутрішніх справ
України

01 серпня 2024 року № 540

Методика

створення та функціонування консультаційних пунктів для надання населенню за місцем проживання інформації з питань цивільного захисту

1. Ця Методика встановлює механізм створення органами місцевого самоврядування консультаційних пунктів для надання населенню за місцем проживання інформації з питань цивільного захисту (далі – консультаційні пункти) та забезпечення їх функціонування відповідно до потреб територіальних громад.

2. Інформація з питань цивільного захисту – відомості про надзвичайні ситуації, що прогножуються або виникли, з визначенням їх класифікації, меж поширення і наслідків, а також про способи та методи захисту від них.

Терміни, наведені в цій Методиці, вживаються у значеннях, наведених у Кодексі цивільного захисту України та інших нормативно-правових актах.

3. Консультаційні пункти створюються виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад в адміністративному центрі територіальної громади та в межах утворених старостинських округів, виходячи з розрахунку мінімальних потреб територіальних громад у створенні консультаційних пунктів, наведеному в додатку до цієї Методики.

Пропозиції щодо створення консультаційних пунктів подаються керівниками підрозділів (посадовими особами) з питань цивільного захисту органів місцевого самоврядування.

Консультаційні пункти можуть розміщуватися у приміщеннях старостатів, сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад, центрах безпеки, територіальних центрах надання адміністративних послуг, народних домів, будинках просвіти (культури), клубів, дільниць житлово-експлуатаційних підприємств, житлово-управляючих компаній.

4. Положення про консультаційні пункти затверджуються рішенням виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад. У рішенні зазначається:

місцезнаходження консультаційних пунктів;

матеріально-технічне забезпечення, пов'язане з організацією роботи консультаційних пунктів;

2

особи, відповідальні за організацію роботи консультативних пунктів із числа посадових осіб місцевого самоврядування;

строки проходження особами, відповідальними за організацію роботи консультативних пунктів, навчання на територіальних курсах цивільного захисту та безпеки життєдіяльності, навчально-методичних центрах цивільного захисту та безпеки життєдіяльності (далі – навчально-методичні центри) (у рік призначення і періодично один раз на три роки).

5. Інформація про створення консультативних пунктів органами місцевого самоврядування подається до територіальних органів ДСНС, а також до навчально-методичних центрів у межах відповідної територіальної громади.

6. Консультативні пункти функціонують за принципом безоплатності та доступності інформації із питань цивільного захисту, у тому числі в доступній для осіб з вадами зору та слуху формі. Інформація з питань цивільного захисту доводиться до населення шляхом:

використання ресурсів мережі Інтернет (офіційні вебсайти органів місцевого самоврядування, групи та сторінки в соціальних мережах та месенджерах), технічних засобів оповіщення, СМС-повідомлень та інших засобів передавання (відображення) інформації до населення конкретних повідомлень про методи та способи дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій та їх участі в заходах цивільного захисту;

проведення консультацій та надання роз'яснень з питань захисту від надзвичайних ситуацій у телефонному режимі, через мережу Інтернет, під час особистого прийому особами, відповідальними за організацію роботи консультативних пунктів, та відповідальними особами із числа посадових осіб місцевого самоврядування, а також на добровільній основі іншими особами, які володіють відповідними знаннями та навичками;

розповсюдження друкованої продукції, у тому числі навчальної, довідкової, інформаційної про надзвичайні ситуації, у зоні яких або в зоні можливого ураження від яких може опинитися місце проживання громадян, а також про способи захисту від впливу небезпечних факторів, викликаних такими ситуаціями;

створення умов для оволодіння та практичного відпрацювання навичок щодо користування засобами колективного та індивідуального захисту і надання допомоги постраждалим;

організації та проведення заходів, спрямованих на розвиток громадської свідомості щодо особистої та колективної безпеки, залучення громадян до інформаційно-просвітницьких заходів з питань цивільного захисту, що проводяться за місцем проживання;

участі у реалізації навчальних тренінгів на базі відкритих громадських просторів, створених місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

7. У період дії воєнного стану консультативними пунктами виконуються завдання щодо поширення необхідних знань і навичок з питань забезпечення необхідного рівня захисту населення під час дії воєнного стану, реагування на надзвичайні ситуації та ліквідації їх наслідків, які можуть виникнути в районах бойових дій, у тому числі в умовах радіаційного, хімічного забруднення та біологічного зараження.

8. Діяльність консультативних пунктів здійснюється у взаємодії з підрозділами (посадовими особами) з питань цивільного захисту у складі органів місцевого самоврядування, структурними підрозділами територіальних органів ДСНС.

Інформаційно-методична підтримка консультативних пунктів здійснюється навчально-методичними центрами.

9. Загальне керівництво консультативним пунктом здійснюється керівником відповідного виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі створення) ради.

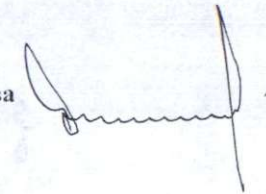
Особи, відповідальні за організацію роботи консультативного пункту, планують, організовують та здійснюють інформаційно-просвітницьку роботу, заходи із створення й удосконалення інформаційних, навчально-методичних, матеріально-технічних та інших ресурсів, необхідних для функціонування консультативного пункту.

10. Консультативний пункт працює за річним планом роботи та графіком, які затверджуються сільським, селищним, міським головою (головою районної у місті (у разі її створення) ради), старостою та оприлюднюються на офіційному вебсайті та інформаційному стенді відповідного органу місцевого самоврядування.

З метою спрямованості консультативної діяльності на запити населення до роботи консультативного пункту (з можливістю дистанційного доступу) можуть залучатися медичні працівники, представники ДСНС, Національної поліції України, працівники закладів освіти, а також на добровільній основі інші особи, які володіють відповідними знаннями та навичками.

11. Фінансування створення та функціонування консультативних пунктів здійснюється відповідно до законодавства України.

**Начальник Управління взаємодії
з Державною службою України з
надзвичайних ситуацій Міністерства
внутрішніх справ України**

Юрій КОПЕВА

Додаток
до Методики створення та функціонування
консультаційних пунктів для надання
населенню за місцем проживання
інформації з питань цивільного захисту
(пункт 3)

Розрахунок мінімальних потреб територіальних громад у створенні консультаційних пунктів

№ з/п	Назва	Мінімальні вимоги	Орієнтовний розрахунок потреби
1	2	3	4
1	Сільська селищна територіальна громада	Не менше 1 консультаційного пункту: у населеному пункті, який є адміністративним центром територіальної громади; у кожному старостинському окрузі громади	1. Один консультаційний пункт на 5 тис. осіб. 2. Відстань між місцями розташування консультаційних пунктів не більше 20 км.
2	Міська територіальна громада	1. У міському населеному пункті до 50 тис. осіб – не менше 1 консультаційного пункту. 2. У міському населеному пункті від 50 тис. до 250 тис. осіб – від 2 до 10 консультаційних пунктів. 3. У міському населеному пункті від 250 тис. до 500 тис. осіб – від 7 до 20 консультаційних пунктів. 4. У міському населеному пункті від 500 тис. до 1 млн осіб – від 13 до 40 консультаційних пунктів. 5. У міському населеному пункті понад 1 млн осіб – від 25 консультаційних пунктів. 6. У кожному старостинському окрузі громади – не менше 1 консультаційного пункту.	Один консультаційний пункт на 25–40 тис. осіб.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001
тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua,
Web: <http://www.minjust.gov.ua>,
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Міністерство внутрішніх справ України

Щодо повернення нормативно- правового акта після державної реєстрації

Згідно з наказом Міністерства юстиції України від 15 серпня 2024 року № 2445/5 «Про державну реєстрацію нормативно-правового акта», Міністерство юстиції України повертає наказ Міністерства внутрішніх справ України від 01 серпня 2024 року № 540 «Про затвердження Методики створення та функціонування консультаційних пунктів для надання населенню за місцем проживання інформації з питань цивільного захисту», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 15 серпня 2024 року за № 1249/42594, а також документи, які були подані разом з ним на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

Додатки:

1. Нормативно-правовий акт на 5 арк.
2. Пояснювальна записка на 3 арк.
3. Довідка щодо відповідності нормативно-правового акта acquis ЄС на 1 арк.
4. Висновок суб'єкта нормотворення про проведення гендерно-правової експертизи проекту нормативно-правового акта на 2 арк.
5. Висновок щодо відповідності положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практиці Європейського суду з прав людини на 1 арк.
6. Матеріали погодження на 4 арк.

Заступник директора Департаменту –
начальник Управління державної
реєстрації нормативно-правових актів

Оксана РАДІОНЕНКО

Олександр Ожоженко 279-88-05

СЕД АСКОД
Міністерство юстиції України
№ 115702/132339-26-24/10.1.2 від 16.08.2024
Підписувач Радіоненко Оксана Володимирівна
Сертифікат 3FAA9288358EC003040000007C692F002508D500
Дійсний з 31.05.2024 10:49:48 по 31.05.2026 10:49:48